

Vec C-82/19 PPU

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

5. február 2019

Vnútroštátny súd:

High Court

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. február 2019

Navrhovateľ:

Minister for Justice and Equality

Odporca:

PI

PRACOVNÝ DOKUMENT

HIGH COURT (VYŠŠÍ SÚD, ÍRSKO)

[*omissis*]

**VO VECI ZÁKONA O EURÓPSKOM ZATYKAČI Z ROKU 2003
(V ZNENÍ NESKORŠÍCH PREDPISOV)**

A VO VECI PI

**A VO VECI PODANIA NÁVRHU NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO
KONANIA NA SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE (SDEÚ) PODĽA
ČLÁNKU 267 ZMLUVY O FUNGOVANÍ EURÓPSKEJ ÚNIE (ZFEÚ)**

MEDZI

MINISTER FOR JUSTICE AND EQUALITY

NAVRHOVATEĽOM

-A-

PI

ODPORCOM

[*omissis*]

[*omissis*] [vnútroštátne procesné náležitosti] [*omissis*] **ROZHODOL TAKTO:**

1. Otázky uvedené v prílohe k tomuto uzneseniu budú položené Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „**Súdny dvor**“) na účely vydania prejudiciálneho rozhodnutia podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
2. Príloha k tomuto uzneseniu a priložené dokumenty budú bezodkladne zaslané Súdnemu dvoru.
3. Akékoľvek ďalšie konanie o odovzdaní odporcu v tejto veci bude prerušené až do vydania prejudiciálneho rozhodnutia Súdneho dvora, pokiaľ ide o otázky uvedené v prílohe k tomuto uzneseniu, alebo až do vydania ďalšieho uznesenia súdu.

[*omissis*]

[*omissis*]

[*omissis*]

Návrh High Court (Vyšší súd) na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ zo 4. februára 2019

1. Úvod

- 1.1 High Court (Vyšší súd) sa rozhodol položiť Súdnemu dvoru otázky týkajúce sa autonómneho významu pojmu vydávajúci súdny orgán uvedeného v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (ďalej len „rámcové rozhodnutie“) a otázky týkajúce sa požadovanej nezávislosti prokuratúry v Zwickau, aby mohol rozhodnúť o odovzdaní odporcu Spolkovej republike Nemecko na základe európskeho zatykača (ďalej aj „EZR“), ktorý vydal Úrad prokurátora v Zwickau (ďalej len „prokuratúra“) 15. marca 2018.
- 1.2 Je potrebné konštatovať, že vo veci Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG, C-508/18) Supreme Court of Ireland (Najvyšší súd Írska) 31. júla 2018 predložil Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) o tých istých otázkach. Súdny dvor v uznesení z 20. septembra 2018 vo veci Minister for Justice and Equality/OG (C-508/18) zamietol žiadosť Supreme Court of Ireland (Najvyšší súd Írska) o uplatnenie skráteného konania podľa článku 105 ods. 1. (Treba poukázať na to, že táto vec bola spojená s vecou Minister for Justice and Equality/PF, C-509/18). Vo veci Minister for Justice and Equality/OG Súdny dvor konštatoval, že odporca bol prepustený na kauciu, a v bode 16 uznesenia z 20. septembra 2018 uviedol:
- „Supreme Court (Najvyšší súd) okrem toho konštatuje, že skutočnosť, že ďalšie veci podobné veci samej sa týkajú osôb vo väzbe, nie je relevantná pri posudzovaní toho, či si prejednávane veci vyžadujú naliehavú odpoveď, pričom nie je dotknuté možné rozhodnutie prijaté v tomto smere, ak by niektorá z týchto podobných vecí bola predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania predloženého Súdnemu dvoru.“*
- 1.3 Na rozdiel od veci OG (a aj od veci PF) je v tomto prípade odporca vo väzbe a zostane vo väzbe až do vydania rozhodnutia o tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Prepustenie odporcu na kauciu nie je možné. Dňa 21. januára 2019 sa konalo pojednávanie vo veci týkajúcej sa odporcu, na ktorom sa rozhodlo o všetkých otázkach, ktoré sa v tejto veci riešia, s výnimkou toho, či je prokuratúra v Zwickau oprávneným vydávajúcim súdnym orgánom a či má požadovanú nezávislosť od výkonnej moci.
- 1.4 Preto napriek existujúcemu návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Najvyšší súd), sa High Court (Vyšší súd) rozhodol v tejto veci položiť v podstate rovnaké prejudiciálne otázky ako vo veci OG,

keďže odpoveď na ne je nevyhnutná na to, aby súd mohol v tejto veci rozhodnúť.

- 1.5 S ohľadom na skutočnosť, že High Court (Vyšší súd) nemôže vydať konečné rozhodnutie vo veci samej, skôr než svoje rozhodnutie vydá Súdny dvor, a vzhľadom na to, že odporca zostáva vo väzbe až do takéhoto rozhodnutia, sa High Court (Vyšší súd) rozhodol položiť Súdnemu dvoru Európskej únie nižšie uvedené otázky s cieľom dosiahnuť vydanie rozhodnutia o týchto otázkach v čo najkratšej lehote v súlade s ustanoveniami článku 267 Z[F]EÚ a článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

2. Skutkový stav

- 2.1 Spolková republika Nemecko žiada o odovzdanie odporcu na základe jedného európskeho zatykača. EZR bol vydaný 15. marca 2018 a High Court (Vyšší súd) ho potvrdil na vykonanie **12. septembra 2018**. Odporca bol zadržaný na základe EZR **15. októbra 2018** a bol daný do väzby. Odvtedy sa stále nachádza vo väzbe. V EZR sa požadovalo odovzdanie odporcu na účely trestného stíhania za sedem trestných činov (organizovaná alebo ozbrojená lúpež). Za tieto trestné činy môže byť uložený trest odňatia slobody najviac 10 rokov.
- 2.2 Dňa 14. januára 2019 boli v mene odporcu predložené pozmenené námietky, v ktorých sa okrem iného uvádza:

„Zatykač vydal ‚Úrad prokurátora v Zwickau‘, a nie súdny orgán v zmysle § 2 European Arrest Warrant Act 2003 (zákon o európskom zatykači z roku 2003). Uvedená prokuratúra nie je ‚súdnym orgánom‘ v zmysle zákona z roku 2003 a rámcového rozhodnutia z roku 2002.

Zatykač z vyššie uvedených dôvodov nepodpísal príslušný súdny orgán vzhľadom na to, že úrad prokurátora nie je príslušným súdnym orgánom v zmysle rámcového rozhodnutia. Úrad prokurátora v Zwickau nie je ‚súdnym orgánom‘ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia, a preto zatykač nie je ‚súdnym rozhodnutím‘ v zmysle článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia.

Prokurátor v Zwickau nie je súčasťou súdneho systému, ale je to úradník podriadený generálnemu prokurátorovi Nemecka, ktorý sa zodpovedá ministrovi spravodlivosti a riadi sa jeho príkazmi, a preto odporca v tomto smere namieta, že nemožno vylúčiť politické zasahovanie do rozhodnutia o vydaní EZR, ktoré prijal uvedený orgán.

Pri vydávaní EZR nebol vôbec alebo nebol riadne a dostatočne dodržaný súdny dohľad a úrad prokurátora, ktorý zatykač vydal, nie je vo vydávajúcom členskom štáte nezávislý od výkonnej moci.“

- 2.3 Na podporu svojho tvrdenia, že prokuratúra nie je súdnym orgánom v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia a nemá požadovanú nezávislosť od výkonnej moci, odporca predložil dôkazy od [meno právnika] (kvalifikovaný nemecký právnik s doktorátom z trestného práva a ukončeným druhým stupňom vysokoškolského štúdia európskeho práva na University of London).
- 2.4 [Meno právnika] už predložil dve čestné vyhlásenia a znalecký posudok pre odporcu vo vyššie uvedenej veci Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG, C-508/18). Čestné vyhlásenia [meno právnika] a posudok z veci OG boli na základe dohody prijaté ako dôkazné prostriedky v prejednávanej veci.
- 2.5 V posudku (z 12. septembra 2016) [meno právnika] takto opisuje postavenie prokuratúry (v Lübecku) v právnom systéme Nemecka:

„Prokuratúra v Lübecku sa podľa nemeckého práva nepovažuje za súčasť súdneho systému v Nemecku v tom zmysle, že by mala postavenie samostatného alebo nezávislého súdu.

Prokurátor je úradníkom podriadeným generálnemu prokurátorovi, ktorý sa zodpovedá ministrovi spravodlivosti (politická funkcia) a riadi sa jeho príkazmi (§ 146 a 147 GVG). Toto postavenie v rámci správnej hierarchie, na čele ktorej stojí politický činiteľ, otvára možnosti politického zasahovania do konania o odovzdaní.

Podľa nemeckého práva prokuratúra nie je súdnym orgánom, ktorý by mal právomoc nariadiť zaistenie alebo zatknutie akejkoľvek osoby v Nemecku, s výnimkou mimoriadnych okolností. Nariadiť zaistenie alebo zatknutie je výsadou sudcov. Prokuratúra musí príslušný súd alebo sudcu požiadať o vydanie zatýkacieho rozkazu v Nemecku.

Prokuratúra vo vlastnom mene nemôže v Nemecku vydať zatýkací rozkaz. Je však zodpovedná za vykonanie zatýkacieho rozkazu, ktorý vydal sudca, a podľa vlastného uváženia rozhoduje o tom, kedy a ako ho vykoná.

Keďže už bol vydaný vnútroštátny zatýkací rozkaz, prokuratúra nebola vo veci vydania európskeho zatykača povinná vyžadovať schválenie ani dohľad súdu.

EZR týkajúci sa nášho klienta bol vydaný bez účasti ktoréhokoľvek nemeckého súdu alebo sudcu.

Je preto možné povedať, že nebol zapojený nijaký súdny orgán v zmysle rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch [odovzdávania] osôb medzi členskými štátmi.

EZR sa odvoláva na nemecký zatýkací rozkaz, ktorý vydal sudca, a uvádza sa v ňom, že svoju právomoc odvodzuje z tohto nemeckého zatýkacieho rozkazu.“

2.6 Časti GVG, na ktoré odkazuje [meno právnika], zahŕňajú:

„§ 146

Úradníci prokuratúry musia dodržiavať úradné pokyny svojich nadriadených.

§ 147

Právo dohľadu a udeľovania pokynov prináleží:

- 1. spolkovému ministrovi spravodlivosti, pokiaľ ide o spolkového generálneho prokurátora a spolkových prokurátorov;*
- 2. justičnej správe spolkovej krajiny, pokiaľ ide o všetkých úradníkov prokuratúry v rámci dotknutej spolkovej krajiny;*
- 3. najvyššie postavenému úradníkovi prokuratúry na vyšších krajiných súdoch a krajiných súdoch, pokiaľ ide o všetkých úradníkov prokuratúry v rámci obvodu daného súdu...*

§ 150

Prokuratúra je pri výkone svojich úradných úloh nezávislá od súdov.

§ 151

Prokurátori nesmú vykonávať súdne funkcie. Okrem toho im nesmie byť zverená zodpovednosť za dohľad nad činnosťou sudcov.“

2.7 Okrem vyššie uvedených podkladov z veci Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG, C-508/18) [meno právnika] predložil ďalší pozmenený posudok vypracovaný pre prejednávajúcu vec PI, ktorého znenie bolo úplne rovnaké ako znenie vyššie citovaného posudku až na to, že sa v ňom spomína Zwickau namiesto Lübecku.

2.8 Uvedené pozmenené námietky, čestné vyhlásenia a posudky [meno právnika] predložil Department of Justice and Equality (Ministerstvo spravodlivosti a rovnosti), írsky ústredný orgán, Úradu prokurátora v Zwickau **23. januára 2019** so žiadosťou o vyjadrenie.

2.9 Úrad prokurátora odpovedal **24. januára 2019**. V odpovedi uviedol:

„V nadväznosti na Váš list z 23. januára 2019 Vám v prvom rade zasielam zatýkací rozkaz vydaný Okresným súdom Zwickau 12. marca 2018, spis č. 13 Gs 261/18, z ktorého vychádza európsky zatykač vydaný Úradom prokurátora v Zwickau 15. marca 2018. Vnútroštátny zatýkací rozkaz vydal sudca okresného súdu Peters ako stály zástupca predsedu. Sudca, ktorý vydal vnútroštátny zatýkací rozkaz, je nezávislý a neriadi sa nijakými pokynmi. Ústava Spolkovej republiky Nemecko v tomto smere v článku 97 ods. 1 základného zákona stanovuje:

„Sudcovia sú nezávislí a podliehajú len zákonom.“

V priloženom vnútroštátnom zatýkacom rozkaze sú ďalej uvedené všetky trestné činy s podrobnými informáciami o čase, mieste a podmienkach ich spáchania.

Pokiaľ ide o námietku stíhanej osoby, podľa ktorej Úrad prokurátora v Zwickau nie je orgánom, ktorý má právomoc vydať európsky zatykač, nie je to pravda. Pokiaľ ide o článok 6 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (2002/584/SVV), Spolková republika Nemecko vydala toto vyhlásenie:

„Príslušnými súdnymi orgánmi podľa článku 6 sú spolkové a krajské ministerstvá spravodlivosti. Tieto orgány preniesli vykonávanie svojich právomocí, ktoré vyplývajú z rámcového rozhodnutia a týkajú sa vydávania žiadostí (článok 6 ods. 1), spravidla na krajské prokuratúry.“

V Slobodnom štáte Sasko existuje nariadenie o právomoci v oblasti právnej pomoci, ktoré bolo uverejnené v saskom vestníku zákonov a nariadení (Sächsisches Gesetz- und Verordnungsblatt) 2004, strana 580. V § 5 ods. 2 stanovuje:

„Miestne príslušný Úrad prokurátora ďalej rozhoduje o vydávaní žiadostí o právnu pomoc a žiadostí o poskytnutie a odovzdanie s nimi súvisiacich predmetov, pokiaľ sú založené na európskom zatykači v súlade s časťou 8 zákona o medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach (IRG).“

Z tohto dôvodu je založená právomoc Úradu prokurátora v Zwickau na vydávanie žiadostí o vydanie na základe rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (2002/584/JVV).“

- 2.10 Úradu prokurátora v nemeckom Zwickau bol zaslaný ďalší list s otázkou, či je stanovisko prokuratúry v Zwickau rovnaké ako stanovisko prokuratúry v Lübecku uvedené v liste z 8. decembra 2016. Prokuratúra v Zwickau odpovedala 31. januára 2019 takto:

„Reagujem na Váš list z 28. januára 2019 a priložené dokumenty Úradu prokurátora v Lübecku. Pokiaľ ide o postavenie prokuratúry v rámci právneho systému Spolkovej republiky Nemecko, súhlasím s názorom Úradu prokurátora v Lübecku. Rád by som uviedol, že Úrad prokurátora v Zwickau vyšetroje stíhanú osobu nezávisle a bez akéhokoľvek politického zasahovania. Generálna prokuratúra v Drážďanoch ani Ministerstvo spravodlivosti Slobodného štátu Sasko v tomto smere nikdy nevydali nijaké pokyny.“

2.11 High Court (Vyšší súd) 21. januára 2019 rozhodol, že odovzdaniu PI bráni len to, že nie je vyriešená otázka, či je prokuratúra v Zwickau súdnym orgánom v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia, a teda zákona o európskom zatykači z roku 2003, vrátane otázky, či má prokuratúra v Zwickau požadovanú nezávislosť od výkonnej moci. High Court (Vyšší súd) nemôže vyriešiť tento problém, kým Súdny dvor neodpovie na prejudiciálne otázky položené v tomto návrhu.

3. Príslušné právne predpisy

3.1 Írske právo je upravené v zákone o európskom zatykači z roku 2003 v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon z roku 2003“). Súčasťou tohto návrhu sú aj príslušné ustanovenia aktuálneho znenia predmetného zákona.

3.2 § 2 ods. 1 zákona o európskom zatykači z roku 2003 okrem iného stanovuje:

„vydávajúci súdny orgán“ v prípade európskeho zatykača znamená súdny orgán v štáte, ktorý vydal dotknutý európsky zatykač;

„súdny orgán“ je sudca alebo iná osoba oprávnená podľa práva dotknutého členského štátu vykonávať funkcie, ktoré sú rovnaké alebo podobné ako funkcie vykonávané súdom v tomto štáte podľa § 33;“

3.3 Postup odovzdania osoby požadovanej na základe EZR s výnimkou situácie, keď osoba s odovzdaním súhlasí, je upravený v § 16 zákona z roku 2003 v znení neskorších predpisov [omissis].

„1. Ak osoba nesúhlasí so svojím odovzdaním do štátu, ktorý vydal zatykač, High Court (Vyšší súd) môže v deň určený podľa § 13 alebo v neskorší deň, ktorý považuje za vhodný, vydať príkaz, aby bola osoba odovzdaná inej osobe, ktorú štát, ktorý vydal zatykač, riadne oprávnnil na jej prevzatie, za predpokladu, že:

- a) High Court (Vyšší súd) nadobudne presvedčenie, že táto osoba je osobou, ktorej sa týka vydaný európsky zatykač,*
- b) európsky zatykač alebo jeho overená kópia boli potvrdené v súlade s § 13 na účely vykonania zatykača,*

- c) *v prípade potreby sa v európskom zatykači uvádzajú záležitosti podľa § 45 [omissis],*
- d) *High Court (Vyšší súd) nie je podľa § 21 A, 22, 23 alebo 24 [omissis] povinný odmietnuť odovzdanie osoby podľa tohto zákona a*
- e) *časť 3 nezakazuje odovzdanie osoby.“*

3.4 V rámcovom rozhodnutí Rady 2002/584 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi sa v odôvodnení 10 uvádza:

„Mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi; jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii jedným z členských štátov, zisteného Radou v zmysle článku 7 ods. 1 uvedenej zmluvy, s následkami uvedenými v článku 7 ods. 2 zmluvy.“

3.5 Rámcové rozhodnutie okrem iného stanovuje:

„Článok 1

Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho

1. *Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.*
2. *Členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.*
3. *Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.*

...

Článok 6

Určenie príslušných súdnych orgánov

1. *Vydávajúci súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.“*

- 3.6 Supreme Court (Najvyšší súd) vo veci Minister for Justice and Equality/McArdle; Minister for Justice and Equality/Brunnell [2015] IESC 56 odkazujúc na vyššie citované vymedzenie pojmu „súdny orgán“ v bode 49 konštatoval, že:

„bude vykladať túto definíciu v zákone z roku 2003 v znení neskorších predpisov v čo najväčšej miere s ohľadom na znenie a účel rámcového rozhodnutia s cieľom dosiahnuť výsledok, ktorý toto rozhodnutie sleduje.“

- 3.7 Supreme Court (Najvyšší súd) ďalej v bode 51 uviedol:

„Platí domnienka, že keď európsky zatykač vydal a vyhlásil za vydaný prokurátor alebo sudca členského štátu, ktorý koná ako súdny orgán určený daným členským štátom, tento prokurátor alebo sudca je súdnym orgánom v zmysle rámcového rozhodnutia a zákona, ktorým sa toto rozhodnutie vykonáva. Iná situácia by nastala, ak by v konkrétnej veci boli uvedené presvedčivé dôvody, na základe ktorých by súd mohol dospieť k záveru, že vydávajúci orgán nebol súdnym orgánom. V tejto veci neboli preukázané takéto dôvody. Je však zrejmé, že prokurátor, ktorého členský štát určil ako súdny orgán na účely odovzdania na základe európskych zatykačov, sa nemôže len na základe skutočnosti, že je prokurátorom, a nie sudcom, považovať za osobu, ktorá nemôže vydať európsky zatykač v zmysle rámcového rozhodnutia.“

- 3.8 High Court (Vyšší súd) vo svojom rozsudku z 28. júla 2015 vo veci Minister for Justice and Equality/MV [2015] IEHC 524 následne vyložil rozhodnutie Supreme Court (Najvyšší súd) takto:

„Z rozhodnutia vo veci McArdle a Brunnell jasne vyplýva, že súdu môžu byť poskytnuté presvedčivé dôvody na to, aby dospel k záveru, že vydávajúci súdny orgán, ktorý určil členský štát, nie je v skutočnosti ‚súdnym orgánom‘ v zmysle zákona z roku 2003 a rámcového rozhodnutia. Supreme Court (Najvyšší súd) vo veci McArdle a Brunnell podľa môjho názoru implicitne rozhodol, že pojem ‚súdny orgán‘ má v zmysle rámcového rozhodnutia autonómny význam, pričom sa odvolal na proces odovzdania založený na vzájomnom uznávaní súdnych rozhodnutí, na výklad našich právnych predpisov s ohľadom na ciele a účel rámcového rozhodnutia a uznal, že by mohli existovať presvedčivé dôvody na to, aby sa dospelo k záveru, že určitý orgán nie je súdnym orgánom. Otázka, ktorá vznikla v prejednávanej veci, preto znie, či existujú presvedčivé dôvody na to, aby sa dospelo k záveru, že Ministerstvo spravodlivosti Litovskej republiky na základe relevantných skutkových okolností nie je ‚súdnym orgánom‘ v zmysle zákona z roku 2003 a rámcového rozhodnutia.“

3.9 V uvedenej veci High Court (Vyšší súd) dospel k záveru, že Ministerstvo spravodlivosti Litovskej republiky nie je „súdnym orgánom“ v zmysle rámcového rozhodnutia.

4. Posúdenie dôkazov

4.1 Po posúdení dôkazov, ktoré predložil [meno právnika] v súvislosti s postavením Úradu prokurátora v Lübecku, a doplňujúcich informácií poskytnutých prokuratúrou Supreme Court (Najvyšší súd) v návrhu na začatie prejudiciálneho konania predloženom Súdnemu dvoru podľa článku 267 vo veci Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG, C-508/18) dospel k tomuto záveru:

1. *Supreme Court (Najvyšší súd) sa domnieva, že High Court (Vyšší súd) požiadal o relevantné dodatočné informácie od súdneho orgánu, ktorý vydal zatykač v tejto veci, že tieto informácie získal a že rozhodnutie o odovzdaní musí vychádzať z odborného posudku [meno právnika] a dodatočných informácií, ktoré poskytla prokuratúra v Lübecku. Takéto dôkazy môžu byť dostatočné na to, aby írské súdy vyvrátili predpoklad, že prokuratúra v Lübecku je súdnym orgánom v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia, a táto záležitosť musí byť rozhodnutá írskymi súdmi pred odovzdaním OG.*
2. *V súvislosti s otázkou nezávislosti sa Supreme Court (Najvyšší súd) domnieva, že z dôkazov vyplýva, že v rámci nemeckého právneho systému prokuratúra v Lübecku môže podliehať usmerneniam alebo pokynom generálneho prokurátora (prokurátori Vyššieho krajského súdu Šlezvicka-Holštajnska), ktorý zas môže podliehať pokynom alebo usmerneniam Ministerstva spravodlivosti Šlezvicka-Holštajnska. Všetky takéto usmernenia musia byť zákonné a je potrebné ich oznámiť predsedovi krajského parlamentu Šlezvicka-Holštajnska. Neexistujú dôkazy, že by v súvislosti s európskym zatykačom na odovzdanie OG bolo akékoľvek takéto usmernenie vydané.*
3. *Nie je jednoduché dospieť k záveru v súvislosti s úlohou prokuratúry v Lübecku vo vzťahu k vykonávaniu spravodlivosti v Nemecku čiastočne aj pre rozdiely medzi terminológiou v anglickom jazyku, ktorú používa [meno právnika], a prekladom informácií, ktoré poskytla prokuratúra v Lübecku. S výhradou uvedeného sa preto Supreme Court (Najvyšší súd) domnieva, že rola prokuratúry v Lübecku je obmedzená na iniciovanie a vykonávanie vyšetrovania a zabezpečovanie toho, že tieto konania prebiehajú zákonne, podávanie obžalôb, výkon súdnych rozhodnutí a stíhanie trestných činov pred súdom prvej inštancie*

a vystupovanie vo vzťahu k odvolaniam. Podľa všetkého má prokurátor aj povinnosť byť objektívny. Supreme Court (Najvyšší súd) konštatuje, že prokurátor nevydáva vnútroštátne zatýkacie rozkazy, ktoré v Nemecku vydáva súd. Supreme Court (Najvyšší súd) konštatoval, že v súlade s § 150 a 151 GVG je prokuratúra nezávislá od súdov a nesmie vykonávať súdne funkcie.“

- 4.2 Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci boli predložené rovnaké znalecké posudky [meno právnika] a odpoveď nemeckých orgánov je vo všetkých podstatných ohľadoch rovnaká, High Court (Vyšší súd) súhlasí s posúdením dôkazov, ktoré vykonal Supreme Court (Najvyšší súd).

5. Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 5.1 Je vhodné, aby High Court (Vyšší súd) zohľadnil odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor podľa článku 267, ktoré uviedol Supreme Court (Najvyšší súd) vo svojom návrhu podanom vo veci Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG, C-508/18).

Supreme Court (Najvyšší súd) odôvodnil podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania takto:

- „1. Supreme Court (Najvyšší súd) vychádza z tvrdení uvedených v návrhu vo veci *PF* vo vzťahu k rozsudkom Súdneho dvora *Poltorak* (C-452/16 PPU), *Özgelik* (C-453/16 PPU), *Kovalkovas* (C-477/16 PPU) a *Kossowski* (C-486/14) a z návrhov, ktoré v týchto veciach predniesli generálni advokáti, a z nich vyplývajúcich zásad.
2. Supreme Court (Najvyšší súd) si nie je istý, či na základe dôkazov a informácií, ktorými disponuje, prokuratúra v Lübecku spĺňa kritérium nezávislosti alebo sa podieľa na výkone spravodlivosti v trestných veciach v zmysle požadovanom v uvedenej judikatúre na to, aby mohla byť považovaná za súdny orgán.
3. Supreme Court (Najvyšší súd) konkrétne poznamenal, že ako uviedol Súdny dvor vo veci *Poltorak*, súdny orgán musí byť orgánom, ktorý je nezávislý od výkonnej moci. Východiskom je uznávaná delba moci medzi zákonodarnou, výkonnou a súdnou mocou. Supreme Court (Najvyšší súd) ďalej spomenul úvahy Súdneho dvora o nezávislosti súdov v bodoch 63 až 64 rozsudku *LM* (C-216/18 PPU). Inštitucionálne usporiadanie prokuratúry v Nemecku je podľa všetkého také, že prokuratúra v Lübecku v konečnom dôsledku, hoci nepriamo, inštitucionálne podlieha usmerneniam alebo pokynom výkonnej moci. Supreme Court

(Najvyšší súd) pochybuje, že takáto prokuratúra môže spĺňať zásady, ktoré Súdny dvor uviedol vo veci Poltorak a v ďalších rozhodnutiach, alebo že nezávislosť je možné určiť na základe neexistencie usmernenia alebo pokynu výkonnej moci vo vzťahu ku konkrétnemu EZR vydanému v tejto veci. Supreme Court (Najvyšší súd) sa domnieva, že otázka, či prokuratúra v Lübecku je alebo nie je súdnym orgánom, musí byť rozhodnutá na základe jej postavenia v nemeckom právom systéme, a nie na základe konkrétnych skutkových okolností tejto veci.

4. *V súvislosti s úlohou prokuratúry vo vzťahu k vykonávaniu spravodlivosti sa Supreme Court (Najvyšší súd) domnieva, že prokurátor v Nemecku má pri vykonávaní spravodlivosti zásadnú úlohu, ale ide o úlohu, ktorá sa odlišuje od úlohy súdov alebo sudcov. Nie je jasné, či takáto úloha, ak je splnené kritérium nezávislosti, spĺňa aj relevantné kritérium vykonávania spravodlivosti alebo účasti na výkone spravodlivosti, aby šlo o súdny orgán v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia. Je to tak najmä vzhľadom na východiskové zásady rámcového rozhodnutia, ktorými sú vzájomná dôvera a vzájomné uznávanie medzi súdnymi orgánmi.*
5. *Supreme Court (Najvyšší súd) považuje zásadnú otázku, či prokuratúra v Lübecku alebo prokurátor s rovnakým postavením je alebo nie je súdnym orgánom na účely článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia, za otázku výkladu práva Európskej únie, na ktorú nie je jednoznačná odpoveď. Preto tento súd ako súd najvyššieho stupňa dospel k záveru, že musí podať tento návrh.“*

5.2 Na základe vyššie uvedeného názoru Supreme Court (Najvyšší súd) vo vzťahu k prokuratúre v Lübecku sa High Court (Vyšší súd) domnieva, že je teraz potrebné položiť si podobnú otázku, či prokuratúra v Zwickau vzhľadom na dôkazy a okolnosti prejednávanej veci tiež spĺňa kritérium nezávislosti alebo či vykonáva spravodlivosť v trestných veciach v zmysle požadovanom v rozhodnutiach Súdneho dvora na to, aby mohla byť považovaná za súdny orgán.

5.3 High Court (Vyšší súd) zohľadnil rozsudok Súdneho dvora Poltorak, C-452/16 PPU (pozri bod 35), a požiadavku, že súdny orgán musí byť orgánom nezávislým od výkonnej moci.

5.4 High Court (Vyšší súd) [2017] IEHC 231 vo veci Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG, C-508/18) v súvislosti s nezávislosťou prokuratúry v Lübecku konštatoval:

„Súd je presvedčený o tom, že nemecké právo zabezpečuje nezávislosť prokurátorov. Len vo výnimočných situáciách, pre

ktoré existuje systém brzd a protiváh, môže výkonná zložka zasahovať do rozhodnutia. V tomto prípade nedošlo k zasahovaniu do nezávislosti prokurátora. Odporca navyše nepredložil dôkazy o tom, že by v Šlezvicku-Holštajnsku boli prokurátorom v iných veciach vydané pokyny v súvislosti s vydávaním EZR alebo v inej súvislosti. Od 14. októbra 2014, keď nadobudol účinnosť zákon o transparentnosti politických pokynov pre úradníkov prokuratúry, by o tom existoval verejný záznam a v prípade vydania takých pokynov by bolo možné poskytnúť informácie.

Súd je v každom prípade presvedčený o tom, že odporca nevyvrátil domnienku, podľa ktorej prokuratúra v Lübecku je súdnym orgánom v zmysle rámcového rozhodnutia a zákona z roku 2003. Súd preto túto námietku zamietá.“

- 5.5 V dôsledku toho, že Supreme Court (Najvyšší súd) sa rozhodol podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG, C-508/18), High Court (Vyšší súd) v prejednávanej veci nemôže postupovať rovnako ako vo veci OG, a teda má pochybnosti v súvislosti s kritériom nezávislosti od výkonnej moci, ktoré musí prokurátor spĺňať.
- 5.[6] Okrem toho vzhľadom na rozhodnutie Supreme Court (Najvyšší súd) predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania zostáva pre High Court (Vyšší súd) nejasné, podľa akých kritérií okrem nezávislosti od výkonnej moci má vnútroštátny súd rozhodnúť, či prokurátor je alebo nie je súdnym orgánom v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia. Predovšetkým či je alebo nie je „iniciovanie a vykonávanie vyšetrovania a zabezpečovanie toho, že tieto konania prebiehajú zákonne, podávanie obžalôb, výkon súdnych rozhodnutí a sťahanie trestných činov pred súdom prvej inštancie a vystupovanie vo vzťahu k odvolaniam“ dostatočne prepojené s výkonom spravodlivosti, aby sa prokurátor, ktorý túto činnosť vykonáva, mohol považovať za súdny orgán na účely článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia. Základné zásady vzájomnej dôvery a vzájomného uznávania medzi súdnymi orgánmi k neistote prispievajú.
- 5.[7] Zatiaľ čo Supreme Court (Najvyšší súd) sa v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci OG domnieva, že táto otázka môže byť rozhodnutá určením, či sa v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym poriadkom, v tomto prípade nemeckým právnym poriadkom, prokurátor považuje za orgán, ktorý vykonáva spravodlivosť, alebo sa od neho vyžaduje, aby sa podieľal na vykonávaní spravodlivosti, záležitosť nemusí byť jednoznačná z dôvodu požiadavky týkajúcej sa autonómneho významu v celej Únii.

- 5.[8] High Court (Vyšší súd) vzal do úvahy najmä rozsudky Súdneho dvora Európskej únie vo veciach Poltorak (C-452/16 PPU), Özçelik (C-453/16 PPU), Kovalkovas (C-477/16 PPU) a Kossowski (C-486/14), ako aj návrhy generálnych advokátov v týchto veciach. Podľa všetkého sa uplatňujú tieto zásady. Pojem „súdny orgán“ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia si vyžaduje v celej Únii autonómny a jednotný výklad, ktorý treba určiť s prihliadnutím na znenie tohto ustanovenia, jeho kontext, ako aj cieľ, ktorý sleduje rámcové rozhodnutie: rozsudok Poltorak (pozri bod 32). Pojem „súdny orgán“ nie je obmedzený len na sudcov alebo súdy členského štátu: rozsudok Poltorak (pozri bod 33). V širšom zmysle sa môže vzťahovať aj na orgány, ktorých úlohou je podieľať sa na výkone spravodlivosti v dotknutom právnom poriadku: rozsudok Poltorak (pozri bod 33).
- 5.[9] High Court (Vyšší súd) poznamenáva, že tento rozdiel medzi „podieľaním sa na výkone spravodlivosti“ a „výkonom spravodlivosti“, ktorý bol predmetom sporu v rozsudkoch High Court (Vyšší súd) a Court of Appeal (Odvolací súd) v predchádzajúcich vyššie spomínaných veciach, je pravdepodobne zvláštnosťou anglických prekladov týchto rozsudkov, lebo v mnohých iných jazykoch sa používa len termín „podieľanie sa“, a to konkrétne vo francúzskom a holandskom znení, pričom holandčina je jazykom konania vo všetkých veciach, v ktorých boli vydané tieto rozhodnutia. Bez ohľadu na použité konkrétne slovné spojenie podotýka, že aj keď je jasné, že nato, aby bol prokurátor v postavení súdneho orgánu, musí mať určitú úlohu pri výkone spravodlivosti, rozsah a charakter tejto úlohy, ktorá spĺňa toto kritérium, však nie sú až také jasné.
- 5.[10] Nie je však jasné, ako vlastne by mal vnútroštátny súd určiť, či je prokurátor orgánom, ktorý vykonáva spravodlivosť alebo ktorý sa má podieľať na výkone spravodlivosti v príslušnom právnom systéme, ako je uvedené v bode 33 rozsudku Poltorak, v bode 34 rozsudku Özçelik, v bode 34 rozsudku Kovalkovas a v bode 39 rozsudku Kossowski.

6. Prejudiciálne otázky

- 6.1 Za týchto okolností High Court (Vyšší súd) navrhuje položiť Súdnemu dvoru tieto otázky, ktoré sú vlastne odrazom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of Ireland (Najvyšší súd Írska) vo veci Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG, C-508/18).

1. *Treba nezávislosť prokurátora od výkonnej moci posudzovať na základe jeho postavenia v rámci príslušného vnútroštátneho právneho poriadku? Ak nie, podľa akých kritérií sa posudzuje nezávislosť od výkonnej moci?*

2. *Je prokurátor, ktorý v súlade s vnútroštátnym právom podlieha možným usmerneniam alebo pokynom, či už priamym alebo nepriamym, od ministerstva spravodlivosti, dostatočne nezávislý od výkonnej moci, aby mohol byť považovaný za súdny orgán v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia?*
3. *Ak áno, musí byť prokurátor aj funkčne nezávislý od výkonnej moci a podľa akých kritérií sa posudzuje jeho funkčná nezávislosť?*
4. *Ak je prokurátor, ktorého rola je obmedzená na iniciovanie a vykonávanie vyšetrovania a zabezpečovanie toho, že takéto konania prebiehajú objektívne a v súlade so zákonom, podávanie obžalôb, vykonávanie súdnych rozhodnutí a sťahanie trestných činov a ktorý nevydáva vnútroštátne zatykače a nesmie ani vykonávať súdne funkcie, nezávislý od výkonnej moci, je „súdny orgán“ na účely článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia?*
5. *Je prokurátor v Zwickau súdny orgán v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupo odovzdávania osôb medzi členskými štátmi?*

7. Návrh na uplatnenie nalievavého prejudiciálneho konania

- 7.1 High Court (Vyšší súd) žiada, aby Súdny dvor považoval túto vec za návrh na začatie nalievavého prejudiciálneho konania v zmysle článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 7.2 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania kladie otázky týkajúce sa oblasti upravenej v hlave V tretej časti Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), t. j. oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach (kapitola 4).
- 7.3 Odporca je v súčasnosti vo väzbe výlučne na základe európskeho zatykača vydaného Spolkovou republikou Nemecko a rozhodnutie o vyššie uvedených otázkach je nevyhnutné na to, aby bol High Court (Vyšší súd) schopný v prejednávanej veci s konečnou platnosťou rozhodnúť. Na podporu žiadosti, aby Súdny dvor považoval túto vec za návrh na začatie nalievavého prejudiciálneho konania, sa High Court (Vyšší súd) opiera o odsek 4 článku 267 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že Súdny dvor „koná bezodkladne“ v súvislosti s osobou, ktorá je vo väzbe a ktorej sa týka predmet návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- 7.4 Použitie riadneho alebo hoci aj skráteného prejudiciálneho konania povedie k výraznému predĺženiu doby, ktorú odporca strávi vo väzbe. Keďže Súdny dvor môže dospieť v tomto prejudiciálnom konaní k záveru, že je potrebná ďalšia komunikácia High Court (Vyšší súd) s orgánmi Spolkovej republiky

Nemecko, konanie o EZR nebude možné ukončiť dlhší čas. Je preto veľmi žiaduce, aby bolo v tejto veci povolené uplatnenie naliehavého konania. Rýchlosť konania je osobitne žiaduca vzhľadom na to, že odporca je vo väzbe výlučne na základe tohto EZR, ktorý bol vydaný na účely vedenia trestného stíhania, pričom v tomto štádiu sa voči odporcovi uplatňuje prezumpcia nevinu.

- 7.5 High Court (Vyšší súd) má záujem na zabezpečení jednotného uplatňovania práva Európskej únie tak v prospech vyriešenia tejto veci a ďalších **štyroch** vecí, pri ktorých sú osoby držané v Írsku vo väzbe výlučne na základe európskych zatykačov, ktoré vystavila Spolková republika Nemecko alebo Litovská republika, ako aj v prípadoch, v ktorých sa ako zdôvodnenie návrhu pre súd, aby nenariadil odovzdanie, rieši otázka, či prokurátor je vydávajúcim súdnym orgánom. High Court (Vyšší súd) tiež poznamenáva, že vo väzbe sú ďalšie **dve** osoby, ktorým boli uložené tresty na základe vnútroštátneho práva, ktoré v krátkom čase uplynú, a ktoré môžu byť následne zadržané vo väzbe až do odovzdania do Litovskej republiky, ale ktorých pojednávania musia byť odročené až do rozhodnutia o otázke týkajúcej sa prokurátora. Existuje aj **osem** ďalších osôb, ktoré boli zatknuté na základe európskych zatykačov z Litovskej republiky, ktoré sú prepustené na kauciu až do rozhodnutia o odovzdaní a ktoré tiež vzniesli pripomienky v súvislosti s touto otázkou.
- 7.6 Zo strany Litovskej republiky a Spolkovej republiky Nemecko bol do Írska zaslaný značný počet európskych zatykačov, ktoré sa majú vykonať. Ďalšie zatykanie vyžiadanych osôb je preto veľmi pravdepodobné. Zo skutočnosti, že Supreme Court (Najvyšší súd) a teraz aj High Court (Vyšší súd) uznali za potrebné položiť vyššie uvedené prejudiciálne otázky Súdnemu dvoru, možno ľahko vyvodiť záver, že mnohé osoby, ak nie väčšina osôb, ktorých odovzdanie Litovskej republike alebo Spolkovej republike Nemecko sa požaduje, použije rovnaký argument. Po položení týchto otázok je High Court (Vyšší súd) povinný odložiť vydanie konečného rozhodnutia o odovzdaní do získania prejudiciálneho rozhodnutia v tejto veci.

8. Navrhované odpovede na vyššie uvedené otázky

- 8.1 Vzhľadom na rozdielny prístup High Court (Vyšší súd) vo veci OG a prístup Supreme Court (Najvyšší súd) v rozhodnutí podať vo veci OG návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor podľa článku 267 sa High Court (Vyšší súd) domnieva, že nedokáže navrhnúť odpovede na vyššie uvedené otázky. High Court (Vyšší súd) čaká na usmernenie Súdneho dvora v týchto otázkach.